Rok II. Zeszyt 5.

WIADOMOŚCI ADMINISTRACYJNE

miasta Katowic.

Maj 1929.

Treść zeszytu 5:
ZBIÓR STATUTÓW MIEJSCOWYCH
(Bezpieczeństwo publiczne. Porządek uliczny.)

NAKŁADEM MAGISTRATU MIASTA KATOWIC
Redakcja i administracja: Miejski Urząd Statystyczny.

Druk: Śląskie Zakłady Graf. i Wyd. „Polonia“ S. A., Katowice.

ZBIÓR

STATUTÓW MIEJSCOWYCH

ważniejszych uchwał gminnych, regulaminów miejskich, najważniejszych rozporządzeń władz i t. d.
- obowiązujących na obszarze miasta Katowic. -

CZĘŚĆ XI.

BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE.
PORZĄDEK ULICZNY.

KATOWICE 1929.

NAKŁADEM MAGISTRATU MIASTA KATOWIC.

Druk: Śląskie Zakł. Graf. i Wyd. „Polonia“ S. A., Katowice.

TREŚĆ.

BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE. PORZĄDEK ULICZNY.

XI.

BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE. PORZĄDEK ULICZNY.

1) Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia 23 stycznia 1925 roku, uzupełnione Rozporządzeniem Policyjnem Wojewody Śląskiego z dnia 16. 3. 26. r. w przedmiocie nabywania, pozbywania i noszenia broni i amunicji. (Dz. U. Śl. Nr. 2, poz. 4).

Na podstawie § 137 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z 30. VII. 1883 r. i §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. zarządzam za zgodą Rady Wojewódzkiej co następuje:

§ 1.

Oprócz przemysłowców i kupców, uprawnionych do wyrabiania i sprzedaży broni i amunicji, nie wolno nikomu gromadzić zapasów broni i amunicji.

§ 2.

Zakazuje się sprzedaży i innego pozbywania granitów, pierścieni metalowych, węży gumowych, powrozów i rzemieni zawierających wkładki metalowe lub inne obciążenia.

§ 3.

Krótką i długą broń palną wszelkiego rodzaju, wraz z należącą doń amunicją, sztylety, długie noże myśliwskie, laski skórzane i inne z wkładką metalową oraz laski z rękojeścią metalową w kształcie toporka wolno sprzedawać i pozbywać tylko osobom, które wykażą się oprócz karty na broń, upo-

ważniającej do noszenia broni, także zezwoleniem na zakup danej ilości i danego rodzaju broni, wystawionem na nazwisko kupującego, o ile zaś chodzi o broń myśliwską, za okazaniem przez kupującego oprócz karty myśliwskiej upoważniającej do noszenia broni myśliwskiej, także zezwolenie na zakup danej ilości i rodzaju broni.

Zezwolenie to winno być przez sprzedawcę ściągnięte od kupującego i przechowywane.

Przemysłowcy uprawnieni do sprzedaży broni i amunicji (§ 1) są obowiązani prowadzić w swoim lokalu sprzedaży książkę, do której winni zapisywać pod liczbą bieżącą w każdym poszczególnym wypadku:

1) datę sprzedaży, 2) rodzaj i ilość sprzedanej broni, oraz amunicji, 3) imię i nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania kupującego, 4) liczbę i datę karty na broń, względnie karty myśliwskiej, oraz władzę, która dokumenty te wystawiła. Ściągnięte przez sprzedawcę zezwolenie na zakup broni winny znajdować się w książce jako załączniki. Książka winna mieć trwałą oprawę i zawierać strony numerowane liczbami bieżącemi. Przed użyciem należy książkę tę zaopatrzyć w pieczęć urzędową miejscowej władzy policyjnej, która równocześnie potwierdza ilość stron.

W książce tej nie wolno nic wycierać, wszelkie zapiski muszą być czytelne: nie wolno jej również niszczyć całkowicie lub częściowo bez zezwolenia miejscowej władzy policyjnej. Na żądanie władzy policyjnej należy książkę przedłożyć każdego czasu wspomnianej władzy do wglądu. Miejscowa władza policyjna jest uprawniona ściągnąć przechowywane przez sprzedawcę zezwolenia na zakup broni.

§ 4.

Nie wolno nikomu nosić broni wyszczególnionej w § 2. Krótką i długą broń palną wszelkiego rodzaju, sztylety, długie noże myśliwskie, laski skórzane lub inne z wkładką metalową oraz laski z rękojeścią metalową w kształcie toporka mogą nosić tylko osoby, które uzyskały kartę na broń opiewającą na dany rodzaj broni. Osoby te są obowiązane kartę na broń mieć przy sobie i okazać ją każdej chwili na żądanie organów władzy.

§ 5.

Zezwolenie na zakup broni może być wystawione tylko tym osobom, które wykażą istotną potrzebę noszenia broni. Zezwolenie to traci ważność po upływie jednego miesiąca od

dnia wystawienia. Władzami powołanemi do wystawienia kart na broń oraz zezwoleń na zakup broni są miejscowe władze policyjne (Ortspolizeibehörde), w których obrębie petent posiada stałe miejsce zamieszkania. Wyjątkowo może miejscowa władza policyjna, w której obrębie petent czasowo przebywa, wystawić kartę na broń, winna jednak bezzwłocznie zawiadomić o tem władzę policyjną właściwą do wystawienia karty na broń ze względu na miejsce stałego zamieszkania petenta. Karty na broń należy wystawić na czas najwyżej jednego roku, z zastrzeżeniem każdoczesnego odwołania osobom, które ukończyły 18 rok życia, zachowują się pod każdym względem bez zarzutu i które wykażą istotną potrzebę noszenia broni, o ile władza powołana do wystawienia karty na broń uzna potrzebę noszenia broni za dostatecznie udowodnioną.

Za wystawienie karty na broń uiszcza się opłatę w kwocie 20,— zł., zaś za przedłużenie ważności karty na broń opłatę 10,— zł. Zezwolenie na zakup broni wystawia się bezpłatnie. Karta na broń traci ważność, jeżeli jej posiadacz przeniesie się na stały pobyt do miejscowości, położonych poza obrębem górnośląskiej części Województwa.

§ 6.

Karty na broń, które wskutek odwołania zezwolenia na noszenie broni oraz wskutek upływu czasu, na jaki zostały wystawione, straciły swą ważność, należy bezzwłocznie u tej władzy, która je wystawiła, odnowić.

Odwołanie zezwolenia na noszenie broni przez władzę, która zezwolenie utraciła, może nastąpić pisemnie albo protokularnie .

§ 7.

Odstępowanie karty na broń oraz zezwolenia na zakup broni drugiej osobie jest wzbronione.

§ 8.

Przekroczenia powyższych postanowień będą karane grzywną do 60 złotych względnie w razie niemożności uiszczenia grzywny odpowiednią karą aresztu, o ile powszechna ustawa karna nie przewiduje cięższej kary.

§ 9.

Przepisy § 4 zdania 2 do § 7 włącznie nie mają zastosowania do osób, które z tytułu swojej służby względnie charak-

teru są upoważnione do noszenia broni bez uzyskania osobnego zezwolenia, do posiadaczy kart myśliwskich — o ile ci mają przy sobie względnie przewożą potrzebną im do polowania broń myśliwską wraz z amunicją.

Nie podlega również powyższym ograniczeniom (§ 4 zdanie 2 do § 7 włącznie) przewóz broni w obrębie górnośląskiej części Województwa, o ile przewóz ten odbywa się w granicach dozwolonego obrotu handlowego między przemysłowcami uprawnionymi do wyrabiania względnie sprzedaży broni, i o ile broń jest szczelnie opakowana.

§ 10.

Zakazuje się noszenia, nabywania i pozbywania wszelkiej broni kolnej, siecznej i palnej, ukrytej w laskach itp. Przekroczenia tego zakazu podlegają karze przewidzianej w ustępie 19 i ostatnim § u. 367 ustawy karnej.

§ 11.

Rozporządzenie to obowiązuje na górnośląskiej części Województwa z dniem ogłoszenia.

Z tym samym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Śląskiego z 6 lipca 1922 r. (Dz. U. Śl. Nr. 5, poz. 18) w przedmiocie posiadania i noszenia broni.

Wojewoda Śląski.

---

2) Rozporządzenie

z dnia 22 września 1922 r.

w przedmiocie wymijania i wyprzedzania na drogach publicznych Województwa Śląskiego.

Na mocy ustępu 3 art. 40 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. zawierający statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. Nr. 73, poz. 497) uzupełnionego ustawą z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. z 1921 r. Nr. 69, poz. 449) oraz art. 4 ust. 5 tejże Ustawy Konstytucyjnej postanawiam w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką co następuje:

Art. 1.

Znosi się ustęp 1 § 24 ustawy z dnia 1 stycznia 1878 r. w przedmiocie porządku na drogach publicznych (Śl. Dz. Ust. Nr. 5).

W jego miejsce obowiązują następujące przepisy:

§§ 1—4 z Rozp. z dn. 3. 6. 22. (Dz. U. Rz. P. Nr. 46, poz. 407).

§ 1.

Wszyscy korzystający z dróg publicznych dla jazdy, wożenia i pędzenia lub prowadzenia zwierząt jako to: kierownicy pojazdów mechanicznych, woźnicy, cykliści, jeźdźcy i poganiacze zwierząt obowiązani są trzymać się prawej strony drogi (w kierunku jazdy), i przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt, jadących lub idących w przeciwnym kierunku, winni usunąć się z swemi pojazdami lub zwierzętami na prawo.

Również winni zboczyć na prawo, gdy zostają wyprzedzeni, natomiast gdy wyprzedzają dążących w tym samym kierunku winni zboczyć na lewo.

Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał, wzgl. ostrzec wołaniem o swem zbliżaniu się, a ostrzeżony winien usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po lewej stronie swej.

§ 2.

Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzaniem znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony.

Zabrania się wyprzedzać, gdy droga nie jest widoczna na dostateczną odległość jako też na mostach, skrzyżowaniach i znacznych spadkach.

§ 3.

Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia będą karane na zasadzie art. 21 i art. 22 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656).

§ 4.

Dla miast, w których ruch na linjach kolei miejskich (tramwajów) odbywa się w lewo, do czasu przeprowadzenia koniecznych zmian technicznych celem przystosowania linji do ruchu po prawej stronie, które winno nastąpić nie później niż w ciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, Wojewodowie uregulują bezpieczeństwo i porządek miejscowego ruchu publicznego, ze względu na tymczasową różnicę kierunków jazdy kolei miejskich, a innych pojazdów.

Art. 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda Śląski:

J. Rymer.

---

3) Rozporządzenie policyjne

z dnia 5 stycznia 1926 r.

w sprawie regulowania ruchu samochodowego na drogach publicznych.

Na podstawie § 137 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. u. pr. str. 198) i §§ 6 lit. b. 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. stanowię za zgodą rady wojewódzkiej, co następuje:

§ 1.

Wszystkie osoby, prowadzące pojazdy, poruszane siłą mechaniczną, a nie prowadzące na szynach n. p. automobile, motocykle itp. powinny stosować się do niżej podanych sygnałów, używanych przez organa Policji Województwa Śląskiego przy regulowaniu ruchu kołowego.

A. Sygnały „Stój“ (Stop)

a) Celem zatrzymania pojazdu, zbliżającego się z przodu, należy podnieść lewą rękę na całą długość powyżej lewego ramienia z dłonią zwróconą do zbliżającego się pojazdu.

Gdy się zbliżają dwa pojazdy zbiegającymi krzyżującemi się drogami, a tylko jeden ma być zatrzymany, policjant powinien być zwrócony twarzą do tego pojazdu, który ma być zatrzymany, dla wyraźnego zaznaczenia, że sygnał odnosi się do niego.

b) Celem zatrzymania pojazdu, zbliżającego się z tyłu, należy wyciągnąć prawą rękę poziomo na wysokość ramienia z wierzchem dłoni zwróconym do pojazdu.

Uwaga: Sygnał „a" może być dany lewą ręką, jak również sygnał „b", o ileby okoliczności tego wymagały, lecz znaczenie sygnałów musi być zawsze jednakowe.

c) Celem zatrzymania pojazdów, zbliżających się jednocześnie z przodu i tyłu, należy wyciągnąć obydwie ręce jak opisano pod „a" i „b".

Uwaga: Zatrzymując pojazd, zbliżający się z tyłu, posterunkowy musi się upewnić, czy sygnał został zauważony, zanim się odwróci tyłem do nadjeżdżającego, a to celem uniknięcia wypadków.

B. Sygnały „Ruszaj".

d) Celem puszczenia pojazdu, zatrzymanego sygnałem „a", skinąć prowadzącemu rękę bliższą pojazdu. W razie potrzeby odwrócić się trochę do powożącego, aby wiedział, że sygnał jest dla niego przeznaczony.

Celem przepuszczenia pojazdu przed sobą zrobić łukowy ruch ręką przed korpusem, dopóki nie dotknie drugiego ramienia. Sygnał powinien być dany ręką wyciągniętą, a nie samem przedramieniem lub dłonią, ręka podczas całego ruchu powinna znajdować się na wysokości ramienia.

§ 2.

Niestosujący się do przepisów tego rozporządzenia będą karani grzywną do 60 złotych, względnie w razie niemożności ściągnięcia grzywny odpowiednią karą aresztu — o ile nie znajdą zastosowania postanowienia ustawy karnej.

§ 3.

Rozporządzenie to obowiązuje na górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka.

---

4) Rozporządzenie policyjne

Wojewody Śląskiego

z dnia 25 października 1927 r.

regulujące ruch uliczny w czasie przejazdów straży pożarnych.

Na podstawie §§ 137 i 139 ustawy o administracji państwowej z 30. VII. 1883 r. i §§ 6, 12 i 15 ustawy policyjnej z 11. III. 1850 r., oraz na mocy upoważnienia wynikającego z ustawy z 21. XII. 1904 r. o obronie przeciwpożarowej — stanowię za zgodą Rady Wojewódzkiej co następuje:

§ 1.

Do pojazdów straży pożarnej zalicza się wszelkie wozy i samochody z narzędziami strażackiemi, służącemi do gaszenia pożarów, lub ze strażakami pożarnymi, oraz wozy pogotowia sanitarnego, oznaczone czerwonym krzyżem w białem polu.

§ 2.

Pojazdy straży pożarnej w czasie jazdy używają następujących sygnałów przy przyjeździe na miejsce wypadku:

a) dzwonek szybko dzwoniący,
b) trąbka wygrywająca sygnały.

Specjalne samochody pożarne używają jako sygnałów:
c) syren lub gwizdków wielogłosowych.

§ 3.

Wszelkie pojazdy straży pożarnej są zaopatrzone w optyczne znaki:

a) w dzień: małe czerwone proporczyki, trójkątne,
b) w nocy: pochodnie lub czerwone latarnie umieszczone po prawej stronie woźnicy lub kierowcy.

§ 4.

Samochodowe pojazdy straży pożarnej i pogotowia sanitarnego winne mieć wskaźniki kierunkowe białoczerwone, w nocy oświetlone czerwono, umieszczone z przodu lub z lewej strony siedzenia kierowcy.

§ 5.

Zabrania się wszelkim innym pojazdom używania sygnałów wymienionych w §§ 2 do 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Każdy pojazd znajdujący się w ruchu na jezdni winien na sygnał dany przez jadącą straż pożarną lub pogotowie sanitarne natychmiast zatrzymać się na kraju jezdni, dając swobodny przejazd, póki go nie minie ostatni wóz strażacki lub pogotowia sanitarnego.

Tramwaje winny zatrzymać się w miejscu do czasu wyminięcia ich przez pojazdy straży pożarnej.

§ 7.

Osoby, znajdujące się na jezdni, winny w chwili dania sygnału przez wóz straży pożarnej lub pogotowia sanitarnego, natychmiast usunąć się z jezdni aż do czasu przejazdu wspomnianych wozów.

§ 8.

Nieprzestrzeganie powyższych przepisów będzie karane grzywną do 60,— złotych, która w razie nieściągalności będzie zamienioną na odpowiednią karę aresztu.

§ 9.

Rozporządzenie to obowiązuje na górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Wojewoda:

Dr. Grażyński.

---

5) Rozporządzenie policyjne

dotyczące przemysłu dorożkarskiego w Katowicach.

Taryfa dla dorożek konnych.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o administracji policyjnej z dnia 11 marca 1850, §§ 143 i 144 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 r. § 2 ustawy o administracji poli-

cyjnej w obwodzie rejencyjnym w Opolu z dnia 19 czerwca 1912 i §§ 37 i 76 ustawy przemysłowej Rzeszy — Dyrekcja Policji zgodnie z uchwałą Magistratu miasta Katowic wydaje jako dodatek do rozporządzenia policyjnego, dotyczącego ruchu przemysłu dorożkarskiego i omnibusowego w obrębie miasta Katowic z dnia 7 lutego 1919, 4 maja 1908, 6 września 1910, 16 lutego 1916, 21 maja 1918, 28 października 1919, 3 kwietnia 1920, 15 sierpnia 1920, 30 marca 1922, 20 stycznia 1923, 5 marca 1923, 19 września 1923, 29 listopada 1923 następujące rozporządzenie policyjne:

Artykuł 1.

§ 38 wymienionego rozporządzenia policyjnego brzmi jak następuje:

§ 38. Ceny jazdy.

	Jednokonna	Dwukonna	Jednokonna	Dwukonna
	1 i 2 osoby		3 i 4 osoby	
	złote	złote	złote	złote
1. Jazdy przestrzenne: Jednorazowa jazda w obwodzie miejskim i dotychczasowym obwodzie Katowice — Zamek				
a) na północ koleji żelaznej	2,00	2,50	2,50	3,00
b) na południe koleji żelaznej	2,20	2,75	2,75	3,30

	jednokonna	dwukonna
	złote	złote
2. Jazdy osobowe: Jednorazowa jazda w obwodzie miejskim dotychczasowym obwodzie Katowice — Zamek:		
a) aż do jednej godziny	5,00	6,00
b) za każdy dalszy rozpoczęty kwadrans godziny	1,50	1,80
3. Jazdy poza obszarem miasta i zamku Katowice będą obliczone według kilometrów. Cena za 1 kilometr wynosi . . . . . . Do obliczenia odległości obowiązuje tabela w myśl rozporządzenia z dnia 16. lutego 1916 (patrz załączoną tabelę).	1,50	1,60

Jeżeli gość wyrazi życzenie jazdy na pewien czas, winien o tem zawiadomić woźnicę dorożki przed rozpoczęciem jazdy i oznaczyć dokładnie początek jazdy.

B. Jazdy nocne.

Jako czas nocny oznacza się od 15. kwietnia do 15. października czas od godziny 11 wieczorem do godziny 5 rano,

zaś od 16 października do 14 kwietnia czas od godziny 10 wieczorem do godziny 6 rano.

W nocy podwyższa się cenę jazdy o połowę cen powyżej ustanowionych.

Przymus jazdy.

Przymus do jazdy istnieje w dzień i w nocy na obwód miasta zamku Katowice oraz na gminy Załęże, Dąb, Wełnowie, Bogucice i Brynów.

Ceny jazdy poza obrębem tego obwodu podlegają wzajemnej umowie.

D. Bagaż i psy.

Za każde 25 kg bagażu i za każdego psa dopłaca się tytułem dodatku **0,50 zł.**

Bagaż poniżej 10 kg. jest wolny od dopłaty.

B. Zamówienia na jazdę.

Gdy jazdę naprzód zamówiono należy się dorożkarzowi nadpłata w kwocie **0,50 zł.**, której nie wlicza się do należytości za jazdę.

F. Czas czekania i przerwa jazdy.

Za pierwsze 10 minut czekania między jazdą tam i z powrotem jak również za pierwsze 10 minut oczekiwania na miejscu początku jazdy w razie poprzedniego zamówienia nie należy się żadna dopłata.

Za każdy następny kwadrans godziny wynosi opłata w dzień i nocy **0,50 zł.**

G. Zabezpieczenie.

Woźnica dorożki jest uprawniony z chwilą rozpoczęcia jazdy zażądać odpowiedniej zaliczki na przypadającą mu należytość.

Artykuł 2.

Czytelna i pieczęcią policyjną zaopatrzona odbitka § 38 w nowem wydaniu powinna być umieszczona na widocznem miejscu w dorożce na trwałym papierze lub na tabliczce blaszanej.

Artykuł 3.

Do ubioru służbowego należy w miejsce przepisanego dotychczas kapelusza lakierowanego lub cylindra, sztywna modra czapka z daszkiem według dozwolonego wzoru.

Artykuł 4.

Powyższe rozporządzenie policyjne obowiązuje od 17. maja 1924 § 38 dawniejszego rozporządzenia policyjnego oraz dodatek z dnia 2. kwietnia 1924 r. tracą równocześnie swoją ważność.

Katowice, dnia 17. maja 1924 r.

Dyrektor Policji.
w z. (—) Minasowicz.

---

6) Obwieszczenie.

Dyrekcja Policji w Katowicach podaje do wiadomości publicznej, że na Rynku oraz na jezdniach w Rynku w Katowicach zakazany jest postój wszystkim autobusom i innym pojazdom. Również niedozwolone jest chwilowe przystawanie autobusów w Rynku.

Natomiast wyznacza się następujące miejsca postoju: I. dla autobusów kursujących na linjach w kierunku **Zawodzia, Sosnowca, Mysłowic i Giszowca** = na południowej stronie bocznej jezdni ulicy Warszawskiej od domu nr. 4 w kierunku Zawodzia (postój autobusów obok stacji benzynowej jest wzbroniony), II. dla autobusów kursujących na linjach w kierunku **Załęża, Dębu, Wełnowca i Król. Huty** = na północnej stronie jezdni ulicy Mickiewicza obok plant i łaźni miejskiej, III. dla autobusów kursujących na linjach w kierunku **Ligoty, Mikołowa i Nowej Wsi** = na północnej stronie jezdni ul. Młyńskiej od domu nr. 5 w kierunku ulicy Wawelskiej.

Katowice, dnia 21. listopada 1927 r.

Dyrektor Policji.
w z. Gebhardt.

---

7) Obwieszczenie.

Dyrekcja Policji oznajmia, że dorożki publiczne z dniem 1 grudnia 1928 r. winny zająć codziennie wolne miejsca na niżej podanych miejscach postoju dla publicznych dorożek samochodowych, a mianowicie:

1.	Kolejowy dworzec osobowy	10	dorożek	samochodowych
2.	ul. Marszałka Piłsudskiego .	10	„	„
3.	ul. Sokolska	5	„	„
4.	ul. Stawowa	5	„	„
5.	plac Miarki	5	„	„
6.	ul. Powstańców — róg ulicy Kościuszki	3	„	„
7.	ul. Kilińskiego	4	„	„
8.	plac Mikołowski	3	„	„
9.	ul. Marszałka Piłsudskiego przy drogerji Hallera . . .	5	„	„
10.	ul. Reymonta	2	„	„
11.	ul. Sienkiewicza	2	„	„

Katowice, dnia 23 listopada 1928 r.

Dyrektor Policji.
w z. (—) Gebhardt.

---

8) Statut miejscowy

dotyczący czyszczenia dróg i chodników w obrębie gminy miejskiej miasta Katowic.

Na podstawie uchwały Rady Miejskiej z dnia 29. kwietnia 1926 r. postanawia się zgodnie z przepisami §§ 4 i 5 ustawy o czyszczeniu publicznych dróg z dnia 1. lipca 1912 r. (Zb. U. str. 187) co następuje:

§ 1.

Miasto przejmuje obowiązek, określony przepisami policyjnemi, czyszczenia w obwodzie miejskim wszelkich podlegających mu publicznych dróg, włączając w to ścieki, wyłączając jednak chodniki wraz z progami wejściowemi, położone wśród zwartego bloku nieruchomości.

§ 2.

Obowiązek czyszczenia według przepisów policyjnych chodników położonych wśród zwartego bloku nieruchomości, nakłada się na właścicieli przyległych gruntów, niezależnie od okoliczności czy grunta te są zabudowane, zdatne czy też niezdatne do zabudowy; zastrzega się jednak, że w razie niemożności świadczenia ze strony właścicieli, obowiązek czyszczenia przechodzi na miasto.

§ 3.

Czyszczenie obejmuje również usuwanie śniegu, posypywanie materjałami szorstkimi oraz skrapianie w celu zapobieżenia powstawaniu kurzu. Śmieci, lód i śnieg należy sprzątnąć z chodnika na brzeg jezdni i to w ten sposób, ażeby nie tamować odpływu wody do zbiorników. Odwózka należy do miasta.

§ 4.

Na równi z właścicielami (§ 2) stawia się osoby uprawnione rzeczowo do użytkowania lub używania, o ile nie przysługuje im tylko służebność gruntowa, lub podlegająca ograniczeniu służebność osobista. Na równi z właścicielami stawia się jednak uprawnionych do mieszkania na podstawie § 1093 k. c.

§ 5.

Do czyszczenia są zobowiązani w pierwszej linji osoby wymienione w § 4, a następnie dopiero osoby wymienione w § 2.

§ 6.

Osoby zobowiązane w myśl §§ 2 i 4 są uprawnione do wspólnego ubezpieczenia się przeciw odpowiedzialności jaka mogłaby powstać z powodu zaniechania lub wadliwego wykonania obowiązku czyszczenia wynikającego z przepisów niniejszego statutu. Prawo to mogą wykonać przez wpisanie się do listy, wyłożonej w tym celu w Magistracie.

§ 7.

Niniejszy statut nie narusza, istniejącego w myśl § 1 ustępu 1 zdania 2 ustawy, obowiązku osób publiczno-prawnie zobowiązanych do utrzymania mostów, przepustów i podobnych budowli; obowiązek ten dotyczy policyjnego czyszczenia poniżej poziomu drogi.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1. Statut miejscowy dotyczący czyszczenia dróg i chodników w mieście Katowicach, z dnią 4. grudnia 1916 r.
2. Statut miejscowy dotyczący czyszczenia dróg i chodników byłej gminy Załęże, z dnia 23. listopada 1923 r.
3. Statut miejscowy dotyczący czyszczenia dróg i chodników byłej gminy Dąb, z dnia 20. grudnia 1917 r.

Katowice, dnia 30. sierpnia 1926 r.

Magistrat.

Dr. Górnik. — A. Zimmermann.

Na wydanie powyższego Statutu Miejscowego Dyrekcja Policji się zgadza.

Katowice, dnia 14. września 1926 r.

Dyrektor Policji.

(—) Dr. Seidler.

Zatwierdza się na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30. maja 1853 r. i § 16 ust. 3 ustawy o właściwości władz i sądów administracyjnych z dnia 1. sierpnia 1883.

Katowice, dnia 1. lutego 1927 r.

Śląska Rada Wojewódzka:

(Pieczęć)

Dr. Grażyński,
Przewodniczący.

L. RW. 81.

9) Rozporządzenie policyjne

dotyczące czyszczenia chodników w obwodzie miasta Katowic.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. marca 1850 r. §§ 143 i 144 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30. lipca 1883 r. §§ 1 i 2 ustawy o zarządzie policji na Górnym Śląsku z dnia 19. czerwca 1912 r. zarządza się na obwód miasta Katowic za zgodą Magistratu co następuje:

§ 1.

Każdy właściciel gruntu zobowiązany jest do czyszczenia chodników i ścieków wzdłuż całej swej posiadłości. Czyszczenie winno się odbywać codziennie i to w czasie od 1. kwietnia do końca września pomiędzy godz. 6-tą a 7-mą rano, a w czasie od 1. października do końca marca pomiędzy godz. 7-mą a 8-mą rano. Niezależnie od tego właściciel gruntu winien dbać o czystość chodników i ścieków w ciągu dnia i przeprowadzić dodatkowe czyszczenie w miarę potrzeby.

W razie suszy należy chodniki skrapiać codziennie przed czyszczeniem i o godz. 3-ciej po południu czystą wodą.

§ 2.

Do czyszczenia chodników należy również usuwanie śniegu i lodu. Zebrany z chodników śnieg i lód może być umieszczany w kupkach na jezdni, obok ścieku. Niedozwolone jest składanie śniegu i lodu w ściekach samych lub na torze tramwajowym.

§ 3.

W razie ślizgawicy winien właściciel gruntu posypać chodnik wzdłuż całej swej posiadłości piaskiem, przesiewanym popiołem lub t. p. Przedtem należy jednak usunąć wszelkie nierówności powstałe z śniegu lub z lodu.

§ 4.

Za chodnik w pojęciu niniejszego rozporządzenia uważa się nie tylko cementowane trotuary, ale i wszelkie inne ścieki, odgraniczone kamieniami od jezdni.

§ 5.

O ile w miejsce właściciela obowiązek czyszczenia chodników przyjęła w myśl § 6 ustawy o czyszczeniu dróg publicznych z dnia 1. lipca 1912 (26. Ust. str. 187) osoba inna, wówczas odpowiedzialność na naruszenie niniejszego rozporządzenia ponosi ta osoba.

§ 6.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą na podstawie § 366 kodeksu karnego grzywną do 60 zł. względnie aresztem do 14 dni.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Gazecie Urzędowej powiatu katowickiego".

Równocześnie tracą moc obowiązującą:

a) § 2 rozp. pol. o ruchu ulicznym w mieście Katowicach z dnia 7 marca 1899 r.,

b) Rozporządzenie policyjne Urzędu Okręgowego w Zawodziu z dnia 12 lutego 1913 o czyszczeniu chodników w gminie Bogucice-Zawodzie,

c) Rozporządzenie Dyrekcji Policji w Katowicach z dnia 22 kwietnia 1924 r. o czyszczeniu chodników w gminie Dąb.

d) Rozporządzenie policyjne Dyrekcji Policji w Katowicach z dnia 23. stycznia 1924 r. o czyszczeniu chodników w gminie Załęże.

Katowice, dnia 1 czerwca 1928 r.

Dyrektor Policji.
w z. (—) Gebhardt.

---

10) Rozporządzenie policyjne

z dnia 20. I. 1929 r.

o uregulowaniu ruchu kołowego w mieście Katowice

Na zasadzie § 143 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883 r. (Zbiór ustaw str. 195) §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. marca 1850 r. oraz pkt. 1

ustawy z dnia 14. marca 1923 r. o Dyrekcjach Policji (Dz. U. Śl. Nr. 15, poz. 97) Dyrekcja Policji w Katowicach po porozumieniu się z Magistratem wydaje w sprawie ruchu ulicznego, tak kołowego jak i pieszego na terenie miasta Katowic następujące rozporządzenie policyjne:

§ 1.

Zamkniętą dla ruchu kołowego zostaje ul. św. Jana (odcinek od ul. Poprzecznej do ul. Pocztowej) i ul. Dyrekcyjna.

§ 2.

Ruch kołowy na placach Wolności i Miarki i w ulicach Pocztowej, Dworcowej, Mielęckiego, Poprzecznej, św. Jana (odcinek od ul. Poprzecznej do ul. Dworcowej), Kościuszki (odcinek od ul. św. Jana do placu Miarki) i ul. Kochanowskiego jest jednokierunkowy, przyczem dozwolony jest wjazd:

a) na plac Wolności z ulic 3-go Maja, Sokolskiej, Gliwickiej, Sądowej i Matejki tylko w prawą stronę,

b) w ulicę Pocztową z Rynku i ul. Młyńskiej, w kierunku ul. Dworcowej,

c) w ul. Dworcową z ul. Pocztowej i ul. Kochanowskiego w kierunku ul. Mielęckiego,

d) w ul. Mielęckiego z ul. Dworcowej, Marjackiej i Poprzecznej w kierunku ul. Marszałka Piłsudskiego,

e) w ul. Poprzeczną z ul. św. Jana w kierunku ul. Mielęckiego,

f) w ul. św. Jana (odcinek od ul. Dworcowej do ul. Poprzecznej) z ul. Dworcowej w kierunku ul. Poprzecznej,

g) w ul. Kościuszki (odcinek od ul. św. Jana do placu Miarki) z ulic Konopnickiej i Andrzeja w kierunku placu Miarki,

h) na plac Miarki z ulic Kościuszki (odcinek od ul. św. Jana do placu Miarki) i Wita Stwosza w kierunku prostym, zaś z ulic Batorego, Kopernika i Jagiellońskiej tylko w prawą stronę,

i) w ulicę Kochanowskiego z placu Miarki w kierunku ul. św. Jana.

§ 3.

Ruch kołowy w naprowadzonych częściach miasta regulują pozatem międzynarodowe znaki orjentacyjne, wskazu-

jące dozwolony kierunek jazdy oraz poszczególne jezdnie, na których postój wozów wszelkiego rodzaju jest wzbroniony.

§ 4.

Partję jezdni na skrzyżowaniu ul. Pocztowej i przedłużonej ul. Zamkowej z południową ulicą Rynku zamyka się dla ruchu pieszego z tem, że

a) ruch pieszy winien odbywać się w kierunku oznaczonym odpowiednemi znakami orjentacyjnemi.
b) przebywanie w obrębie partji jezdni ograniczonej barjerami jest wzbroniony.

§ 5.

Dla nietamowania ruchu kołowego wzbroniony jest postój (wyłącza się furmanki oraz samochody w czasie ładowania lub wyładowania) dla wszystkich pojazdów na niżej naprowadzonych ulicach:

na całej ul. Dworcowej od ul. Pocztowej do ul. Mielęckiego (wyłącza się miejsce postoju dla dorożek samochodowych), na ul. 3-go Maja, na ul. Marszałka Piłsudskiego, (wyłącza się boczną jezdnię ulicy), na całej ul. Krakowskiej, na Rynku, na ul. Pocztowej, na ul. św. Jana, na ul. Poprzecznej, na ul. Matejki, na ul. Mikołowskiej od wiaduktu do ul. Zielonej, na ul. Plebiscytowej od ul. Wojewódzkiej do ul. Jagiellońskiej, na ul. Kościuszki od wiaduktu do ul. Poniatowskiego, na ul. Zamkowej od Rynku do szosy Król.-Huckiej.

§ 6.

Niezastosowanie się do przepisów tego rozporządzenia będzie karane w myśl ust. 2 § 5 cytowanej ustawy o zarządzie policyjnym w wysokości do 30 zł. względnie aresztem.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 20 stycznia 1929 r.

Dyrektor Policji.
w z. (—) Gebhardt.

Skład osobowy

Komisji bezpieczeństwa ulic.

Przewodniczący: Schmiegel, radca miejski,
Zast. przewodn.: Dittmer, „ „
Decernent pomoc.: Podsiadły, radca Magistratu.

1.	Brzeskot, ul. Kilińskiego 5,	Radni
2.	Weichmann, kupiec, ul. Zacisza 2,	
3.	Jeż Jan, naczelny sekretarz, Sąd Powiatowy,	Członkowie z pośród obywatelstwa
4.	Ryszkowski Stefan, ul. Wojciechowskiego 3/III,	
5.	Rzepka Augustyn, urzędn. Dyr. Pol., ul. Markiefki 51,	
6.	Ścierski Paweł, Prez. Zw. Kolej., ul. Sobieskiego 24,	
7.	Kowalski Józef, kupiec, ul. Kościuszki,	
8.	Bohm Jerzy, sekretarz, Wojciechowskiego nr. 74a/III,	
9.	Münch, mistrz kominiarski, ul. Warszawska,	
10.	Kubański, budowniczy, ul. Kościelna 2.	

(Dyrektor pożarnictwa):

Komisarz Pol. Miejskiej Knabel

i Prezes Rady Miejskiej.